ROZSUDEK TRIBUNÁLU (osmého senátu)

18. března 2010 *

Ve věci T-94/08,

Centre de coordination Carrefour SNC, se sídlem v Bruselu (Belgie), zastoupené X. Clareboutem a K. Platteauem, avocats,

žalobce,

proti

Evropské komisi, zastoupené J.-P. Keppennem, jako zmocněncem,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2008/283/ES ze dne 13. listopadu 2007 o režimu podpor zavedeném Belgií ve prospěch koordinačních center usazených v Belgii, kterým se mění rozhodnutí 2003/757/ES (Úř. věst. 2008, L 90, s. 7), v rozsahu, v němž neposkytuje přiměřené přechodné období,

* Jednací jazyk: francouzština.

TRIBUNÁL (osmý senát),

ve složení E. Martins Ribeiro, předsedkyně, S. Papasavvas (zpravodaj) a A. Dittrich, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: B. Pastor, náměstkyně vedoucího soudní kanceláře,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 2. července 2009,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Belgický daňový režim koordinačních center odchylující se od obecného práva je upraven v královské vyhlášce č. 187 ze dne 30. prosince 1982 o zřízení koordinačních center (*Moniteur belge* ze dne 13. ledna 1983, s. 502), ve znění několika následných doplňků a změn.

2 Využití tohoto režimu je podmíněno předchozím individuálním schválením koordinačního centra královskou vyhláškou. Aby mohlo být schváleno, musí být centrum součástí skupiny nadnárodního charakteru s kapitálem a rezervami, jejichž výše se rovná nebo přesahuje jednu miliardu belgických franků (BEF), jejíž roční

konsolidovaný obrat se rovná nebo přesahuje deset miliard belgických franků. Pouze některé přípravné, pomocné nebo centralizační činnosti jsou povoleny a podniky z finančního sektoru jsou vyloučeny z možnosti tento režim využívat. Centra musí v Belgii zaměstnat nejméně deset osob na plný úvazek během prvních dvou let své činnosti.

3 Platnost schválení centra je deset let a lze jej opětovně udělit na stejně dlouhé období.

4 Daňový režim koordinačních center byl Komisí Evropských společenství přezkoumán během jeho zavedení. Komise měla zejména v rozhodnutích sdělených formou dopisů ze dne 16. května 1984 a 9. března 1987 v podstatě za to, že takový režim založený na systému paušálního určení příjmů koordinačních center nepředstavoval podporu.

5 Poté, co Komise dne 11. listopadu 1998 přijala sdělení o uplatňování pravidel o státních podporách na opatření související s přímým zdaněním podniků (Úř. věst. C 384, s. 3), provedla obecný přezkum daňových právních předpisů členských států ve světle pravidel o státních podporách.

6 V tomto rámci Komise dne 12. února 1999 požádala belgické orgány o poskytnutí určitých informací týkajících se zejména režimu koordinačních center. Tyto odpověděly v březnu 1999.

7 V červenci 2000 informovaly služby Komise uvedené orgány, že se zdá, že tento režim představuje státní podporu. Za účelem zahájení postupu spolupráce v souladu s čl. 17 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [88 ES] (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339), služby Komise vyzvaly belgické orgány k předložení svého vyjádření ve lhůtě jednoho měsíce.

8 Dne 11. července 2001 přijala Komise na základě čl. 88 odst. 1 ES čtyři návrhy vhodných opatření, zejména ve vztahu k režimu koordinačních center. Navrhla belgickým orgánům, aby souhlasily s přijetím určitých změn tohoto režimu s tím, že na přechodnou dobu do 31. prosince 2005 mohou centra schválená před přijetím těchto opatření nadále využívat dřívější režim.

9 Jelikož belgické orgány nepřijaly navrhovaná vhodná opatření, zahájila Komise v souladu s čl. 19 odst. 2 nařízení č. 659/1999 formální vyšetřovací řízení rozhodnutím oznámeným dopisem ze dne 27. února 2002 (Úř. věst. C 147, s. 2). Belgické království zejména vyzvala k podání připomínek a předložení jakýchkoli informací potřebných pro posouzení dotčeného opatření. Rovněž vyzvala tento členský stát a ostatní zúčastněné strany, aby podaly připomínky a poskytly veškeré poznatky potřebné pro určení, zda u osob využívajících dotčený režim existovalo legitimní očekávání týkající se stanovení přechodných opatření.

10 Na základě formálního vyšetřovacího řízení přijala Komise dne 17. února 2003 rozhodnutí 2003/757/ES o režimu podpor zavedeném Belgií ve prospěch koordinačních center usazených v Belgii (*neoficiální překlad*) (Úř. věst. L 282, s. 25, dále jen „rozhodnutí z roku 2003“).

11 Podle článků 1 a 2 rozhodnutí z roku 2003:

„*Článek 1*

Stávající platný daňový režim v Belgii ve prospěch koordinačních center schválených na základě královské vyhlášky č. 187 je režimem státních podpor neslučitelným se společným trhem.

Článek 2

Belgie musí zrušit režim podpor uvedený v článku 1 nebo jej upravit tak, aby byl slučitelný se společným trhem.

Od data oznámení tohoto rozhodnutí již nelze přiznat novým příjemcům prospěch z tohoto režimu nebo jeho součástí ani ho nelze prodloužit obnovením stávajících schválení.

Pokud jde o centra již schválená před 31. prosincem 2000, účinky režimu lze ponechat v platnosti až do uplynutí platnosti individuálního schválení platného v okamžiku oznámení tohoto rozhodnutí, a nejpozději do 31. prosince 2010. V souladu s druhým pododstavcem v případě obnovení schválení před tímto datem nelze přiznat, ani dočasně, prospěch z režimu, jež je předmětem tohoto rozhodnutí." (*neoficiální překlad*)

12 Od 6. března 2003 se Belgické království obracelo jak na Komisi, tak i na Radu a žádalo po nich, aby „bylo učiněno vše pro to, aby existence koordinačních center, u nichž platnost jejich schválení uplyn[ula] po 17. únoru 2003, byla prodloužena do 31. prosince 2005". Tato žádost byla znovu zaslána dne 20. března a 26. května 2003 na základě čl. 88 odst. 2 třetího pododstavce ES.

13 Ve dnech 25. a 28. dubna 2003 podaly Belgické království a sdružení Forum 187 sdružující koordinační centra žaloby s cílem částečně či zcela odložit vykonatelnost a zrušit rozhodnutí z roku 2003 (věci C 182/03 a T 140/03, později C-217/03; věci C-182/03 R a T-140/03 R, později C-217/03 R).

14 Usnesením ze dne 26. června 2003, Belgie a Forum 187 v. Komise (C-182/03 R a C-217/03 R, Recueil, s. I-6887, dále jen „usnesení Forum 187“) nařídil předseda Soudního dvora odklad vykonatelnosti rozhodnutí z roku 2003, jelikož jím bylo Belgickému království zakázáno obnovovat schválení koordinačních center platná v okamžiku oznámení uvedeného rozhodnutí.

15 Belgické orgány tak, jak je k tomu oprávnilo usnesení Forum 187, obnovily schválení koordinačních center, jejichž platnost uplynula mezi 17. únorem 2003 a 31. prosincem 2005. S výjimkou čtyř center, na něž se vztahovalo obnovení na dobu neurčitou, byla všechna tato schválení, včetně schválení žalobce, Centre de coordination Carrefour SNC, obnovena na období do 31. prosince 2005.

16 Rozhodnutím Rady 2003/531/ES ze dne 16. července 2003 o poskytnutí podpory belgickou vládou ve prospěch určitých koordinačních center usazených v Belgii (*neoficiální překlad*) (Úř. věst. L 184, s. 17), přijatým na základě čl. 88 odst. 2 ES, byla za slučitelnou se společným trhem prohlášena „podpora, kterou Belgie zamýšl[ela] poskytovat do 31. prosince 2005 podnikům, jež byly ke 31. prosinci 2000 schváleny jako koordinační centra na základě královské vyhlášky č. 187 […] a u kterých platnost jejich schválení uplyne mezi 17. únorem 2003 a 31. prosincem 2005“. Dne 24. září 2003 podala Komise žalobu na neplatnost proti tomuto rozhodnutí (věc C-399/03).

17 Dne 22. června 2006 Soudní dvůr částečně zrušil rozhodnutí z roku 2003 v rozsahu, v němž nestanovilo přechodná opatření ve vztahu ke koordinačním centrům, u kterých byla žádost o obnovení schválení v okamžiku oznámení uvedeného rozhodnutí vyřizována nebo u kterých platnost jejich schválení uplynula současně s tímto oznámením nebo krátce po něm (rozsudek Soudního dvora ze dne 22. června 2006, Belgie a Forum 187 v. Komise, C-182/03 a C-217/03, Sb. rozh. s. I-5479, dále jen „rozsudek Forum 187“). Téhož dne Soudní dvůr svým rozsudkem Komise v. Rada (C-399/03, Sb. rozh. s. I-5629) rovněž zrušil rozhodnutí 2003/531.

18 Komise dopisem ze dne 4. července 2006 požádala belgické orgány, aby jí poskytly ve lhůtě 20 pracovních dnů některé informace s cílem stanovit důsledky rozsudku Forum 187.

19 Belgické království dne 27. prosince 2006 přijalo zákon týkající se různých ustanovení (*Moniteur belge* ze dne 28. prosince 2006, s. 75266, dále jen „zákon z roku 2006“) umožňující prodloužit až do 31. prosince 2010 platnost schválení všech koordinačních center, která to požadovala, popřípadě i se zpětným účinkem. Kromě center, u kterých platnost schválení byla v návaznosti na usnesení Forum 187 obnovena mezi 17. únorem 2003 a 31. prosincem 2005, zákon z roku 2006 stanovil, že této možnosti prodloužení mohou využít též centra, u kterých platnost schválení uplyne mezi 1. lednem 2006 a 31. prosincem 2010, jakož i rovněž blíže neupřesněný počet center, u kterých platnost schválení uplynula nejpozději 31. prosince 2005, ale která k uvedenému dni nepodala žádost o obnovení. Tento zákon nebyl Komisi oznámen podle čl. 88 odst. 3 ES, ale jeho vstup v platnost byl podmíněn potvrzením Komise o tom, že vůči němu nemá námitek.

20 V návaznosti na několik upomínek a výměnu dopisů s Komisí poskytly belgické orgány dne 16. ledna 2007 informace požadované Komisí dne 4. července 2006. Doplňující upřesnění poskytly v dopisech ze dne 8. a 16. února 2007. Mimoto ve dnech 5. a 15. února a 5. března 2007 proběhly mezi Komisí a uvedenými orgány tři schůzky.

21 Dopisem ze dne 21. března 2007 informovala Komise belgické orgány o svém rozhodnutí rozšířit formální vyšetřovací řízení zahájené dne 27. února 2002 týkající se režimu koordinačních center. Toto rozhodnutí, jakož i vyzvání zúčastněných stran, aby předložily své připomínky ke vhodným přechodným opatřením, která měla Komise na základě rozsudku Forum 187 stanovit, bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ze dne 16. května 2007 (Úř. věst. C 110, s. 20).

22 Komise přijala na základě tohoto formálního vyšetřovacího řízení dne 13. listopadu 2007 rozhodnutí 2008/283/ES o režimu podpor zavedeném Belgií ve prospěch koordinačních center usazených v Belgii, kterým se mění rozhodnutí z roku 2003 (Úř. věst. 2008, L 90, s. 7, dále jen „napadené rozhodnutí“).

23 Napadené rozhodnutí mění zaprvé článek 2 rozhodnutí z roku 2003 tak, že koordinační centra, jejichž žádost o obnovení platnosti schválení byla vyřizována v okamžiku oznámení rozhodnutí z roku 2003 nebo u kterých platnost jejich schválení uplynula současně s oznámením uvedeného rozhodnutí nebo krátce po něm, tzn. mezi 18. únorem 2003 a 31. prosincem 2005, mohou nadále využívat dotčeného režimu do 31. prosince 2005 a že obnovení platnosti jejich schválení se povoluje do téhož data. Dále, co se týče čtyř center, u kterých platnost jejich schválení byla obnovena na dobu neurčitou v návaznosti na usnesení Forum 187, napadené rozhodnutí uvádí, že tisková zpráva Komise ze dne 16. července 2003 mohla vyvolat legitimní očekávání těchto center v tom, že se na tato centra mohl vztahovat dotčený režim do dne vydání rozsudku Soudního dvora ve věci samé. Vzhledem k tomu, že byl tento rozsudek vydán dne 22. června 2006 a s ohledem na daňovou povahu opatření, rozšiřuje napadené rozhodnutí prospěch vyplývající z legitimního očekávání na tato koordinační centra, aby mohla mít prospěch z dotčeného režimu do konce běžného zdanitelného období, které probíhá v době vydání rozsudku. Konečně napadené rozhodnutí prohlašuje zákon z roku 2006 neslučitelným se společným trhem v rozsahu, v němž směřuje k prodloužení režimu koordinačních center po 31. prosinci 2005.

24 Článek 1 napadeného rozhodnutí zní takto:

„Do článku 2 rozhodnutí [z roku 2003] se vkládá toto znění:

‚Koordinační centra, jejichž žádost o obnovení platnosti schválení je vyřizována v okamžiku oznámení tohoto rozhodnutí nebo u kterých platnost jejich schválení uplyne současně s oznámením tohoto rozhodnutí nebo krátce po něm, tzn. mezi dnem tohoto oznámení a 31. prosincem 2005, mohou nadále využívat režimu pro

koordinační centra do 31. prosince 2005. Obnovení platnosti schválení uvedených koordinačních center se povoluje nejdéle do 31. prosince 2005.‘ “

25 Podle článku 2 napadeného rozhodnutí:

„Čtyři koordinační centra usazená v Belgii, u kterých platnost schválení byla obnovena na dobu neurčitou na základě usnesení [Forum 187], mohou využívat režimu pro koordinační centra do konce běžného zdaňovacího období probíhajícího ke dni 22. června 2006.“

26 Článek 3 napadeného rozhodnutí stanoví:

„Zákon [z roku] 2006 je neslučitelný se společným trhem v tom rozsahu, v jakém se má na základě jeho ustanovení prostřednictvím nových rozhodnutí o obnovení platnosti schválení prodloužit režim pro koordinační centra na období přesahující 31. prosinec 2005.

Komise tedy vyzývá Belgii, aby neuváděla v účinnost předmětná ustanovení zákona [z roku] 2006.“

27 Co se týče článku 4 napadeného rozhodnutí, zní takto:

„Článek 1 se použije od 18. února 2003.“

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

28 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 22. února 2008 podal žalobce projednávanou žalobu.

29 Samostatným podáním ze stejného dne podal žalobce na základě článku 76a jednacího řádu Soudu návrh, aby byla věc projednána ve zrychleném řízení. Dne 13. března 2008 předložila Komise svá vyjádření k tomuto návrhu po stanovené lhůtě. Předseda osmého senátu Soudu rozhodl dne 17. března 2008 o založení těchto vyjádření do spisu. Rozhodnutím ze dne 19. března 2008 Soud (osmý senát) žádost o projednání ve zrychleném řízení zamítl.

30 Na základě zprávy soudce zpravodaje Soud rozhodl zahájit ústní část řízení.

31 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky položené Soudem byly vyslechnuty na jednání konaném dne 2. července 2009.

32 Komise byla na jednání vyzvána, aby založila do spisu královskou vyhlášku ze dne 19. prosince 2008, kterou se mění daňové právní předpisy týkající se přirážky v případě nezaplacení zálohy na daň nebo nedostatečného zaplacení zálohy na daň některými koordinačními centry (*Moniteur belge* ze dne 30. prosince 2008, s. 68976), neboť žalobce uvedl, že proti tomu nic nenamítá. Dopisem došlým kanceláři Soudu dne 3. července 2009 Komise na tuto žádost odpověděla.

33 Ústní část řízení byla následně uzavřena dne 13. července 2009.

34 Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž nestanoví přiměřené přechodné období;

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

35 Komise navrhuje, aby Tribunál:

– odmítl žalobu jako nepřípustnou, nebo ji zamítl jako neopodstatněnou;

– uložil žalobci náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

36 Komise, aniž by vznesla formální námitku nepřípustnosti podle článku 114 jednacího řádu, tvrdí, že žaloba je nepřípustná z důvodu, že žalobce nemá právní zájem na podání žaloby a že není napadeným rozhodnutím bezprostředně dotčen. Zaprvé je třeba přezkoumat námitku nepřípustnosti vycházející z nedostatku právního zájmu na podání žaloby.

Argumenty účastníků řízení

37 Komise připomíná, že v návaznosti na usnesení Forum 187 obnovily belgické orgány platnost schválení žalobce pouze do 31. prosince 2005. Žalobce poté několikrát požádal o prodloužení platnosti svého schválení do 31. prosince 2010, aniž by však belgické orgány jeho žádostem vyhověly. Komise rovněž tvrdí, že v den podání žaloby neměl žalobce žádný nárok na prospěch z dotčeného režimu, který by mohl vůči belgickým orgánům uplatňovat. Naopak se jeví, že uvedené orgány úmyslně omezily platnost schválení do 31. prosince 2005, tedy data, které odpovídá konci přechodného období stanoveného napadeným rozhodnutím. Podle Komise tak bylo postavení žalobce s konečnou platností stanoveno belgickými orgány, a sice jejich rozhodnutím omezujícím platnost jeho schválení do 31. prosince 2005, které nebylo nikdy zpochybňováno před belgickými soudy.

38 Napadené rozhodnutí tudíž pouze potvrzuje nárok žalobce na prospěch z dotčeného režimu do konce platnosti uvedeného schválení. Datum 31. prosince 2005 bylo totiž nejprve přijato belgickými orgány a poté potvrzeno napadeným rozhodnutím. Přechodné období vymezené v napadeném rozhodnutí se ostatně rovněž opírá o skutečnost, že prodloužení platnosti schválení všech center, s výjimkou čtyř z nich, do určitého data (zatímco usnesení Forum 187 žádné datum nestanovilo) potvrdilo přístup, který měly belgické orgány a koordinační centra k přiměřenému přechodnému období. Toto datum totiž představuje cíl belgických orgánů sdělený orgánům Společenství, jak vyplývá z bodu 1 odůvodnění rozhodnutí 2003/531.

39 Co se týče argumentu žalobce vycházejícího z toho, že rozhodnutí belgických orgánů omezit obnovení platnosti do 31. prosince 2005 vyplývá ze snahy dodržovat povinnosti Společenství, Komise odpovídá, že uvedené orgány učinily jednostranné rozhodnutí omezit platnost schválení žalobce do 31. prosince 2005, aniž by k tomu byly povinny podle práva Společenství. Usnesení Forum 187 totiž odložilo vykonatelnost rozhodnutí z roku 2003 v rozsahu, v němž zakazovalo obnovování platnosti schválení koordinačních center, aniž by stanovilo časové omezení délky těchto obnovení. Belgické orgány ostatně přiznaly delší platnost obnovení některým centrům, zatímco v případě žalobce to odmítly, třebaže to na základě uvedeného usnesení mohly učinit.

40 Co se týče tvrzení žalobce, že striktním použitím belgického zákona by měl právo na obnovení platnosti svého schválení na deset let, Komise odpovídá, že orgánům Unie nepřísluší vyjadřovat se k výkladu belgického práva. I kdyby však žalobce takové právo měl, měl se ho podle Komise dovolávat u soudu, kde by zpochybnil omezení platnosti svého schválení, což neučinil. Tímto nepodáním žaloby se patrně podle názoru Komise časové omezení platnosti jeho schválení stalo konečným. Komise ostatně uvádí, že žalobce nevysvětluje, v čem je toto nepodání žaloby, jak žalobce tvrdí, irelevantní.

41 Za těchto podmínek se Komise domnívá, že žalobce nemá právní zájem na zrušení napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž neposkytuje přiměřené přechodné období. Žalobce neuvádí žádný trvající právní zájem a nepředkládá žádný důkaz o tom, že by belgické orgány měly v úmyslu prodloužit platnost jeho schválení po 31. prosinci 2005.

42 Žalobce tvrdí, že má vzniklý a trvající osobní zájem na podání žaloby proti napadenému rozhodnutí.

43 Žalobce nejprve zpochybňuje, že pouze centra, která požívají schválení ke dni podání své žaloby, mohou podat žalobu proti napadenému rozhodnutí. To by ho zbavovalo jakékoliv možnosti žaloby proti napadenému rozhodnutí. V důsledku toho se domnívá, že podmínit přípustnost žaloby existencí formálního schválení ke dni jejího podání, když toto schválení závisí na vymezení přechodného období stanoveného v napadeném rozhodnutí, je nepřípadné.

44 Žalobce dále tvrdí, že nárok koordinačních center na prospěch z režimu existuje. V tomto ohledu jednak zpochybňuje, že omezení délky platnosti schválení do 31. prosince 2005 vyplývá z uznání ze strany belgických orgánů přiměřenosti přechodného období, které končí k tomuto datu. Toto omezení totiž vyplývá pouze z povinnosti

Belgie dodržovat rozhodnutí orgánů Unie, a zejména rozhodnutí z roku 2003 a usnesení Forum 187. Podle žalobce skutečnost, že s nimi belgické orgány dosáhly souladu, nelze použít jako argument pro popření jeho právního zájmu na podání žaloby. Krom toho žalobce zpochybňuje, že dotčené omezení je dobrovolným aktem belgických orgánů. V tomto ohledu se opírá o skutečnost, že v návaznosti na rozsudek Forum 187 vyzvaly belgické orgány centra dotčená uvedeným rozsudkem, aby požádala o potvrzení platnosti svých schválení, jakož i o přijetí zákona z roku 2006 a o související parlamentní práce. I kdyby dokonce toto omezení bylo dobrovolné, žalobce se domnívá, že by k tomu belgické orgány nebyly oprávněny královskou vyhláškou č. 187, o kterou žalobce opírá své právo týkající se délky schválení.

45 Žalobce poukazuje na to, že jeho právní zájem na podání žaloby spočívá v potvrzení zachování dotčeného režimu po 31. prosinci 2005 a v použití královské vyhlášky č. 187 belgickými orgány. Konkrétněji žalobce, jenž se odvolává na judikaturu, tvrdí, že může uplatňovat svá práva u belgických daňových orgánů a má právo na základě královské vyhlášky č. 187 na prodloužení platnosti schválení, které uplynulo dne 31. prosince 2005, do 31. prosince 2010, což odůvodňuje jeho právní zájem na podání žaloby.

46 Žalobce krom toho zpochybňuje tvrzení, že nepředložil důkazy o tom, že belgické orgány měly v úmyslu prodloužit platnost jeho schválení po roce 2005. Domnívá se, že dopis, který mu uvedené orgány zaslaly dne 11. června 2008, představuje takový důkaz.

47 Žalobce konečně tvrdí, že nelze vyvozovat důsledky ze skutečnosti, že belgické orgány nenavrhly zrušení napadeného rozhodnutí. Co se týče skutečnosti, že žalobce nepodal žalobu proti královské vyhlášce ze dne 10. června 2004, je irelevantní pro přípustnost projednávané žaloby. Dokud ostatně nebude přiměřené přechodné období uznáno, je jakákoliv žaloba proti belgickým orgánům neúčinná.

Závěry Tribunálu

48 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je žaloba na neplatnost podaná fyzickou nebo právnickou osobou přípustná pouze tehdy, když má žalobce zájem na zrušení napadeného aktu. Předpokladem takového zájmu je, že zrušení napadeného aktu může samo o sobě vyvolat právní následky, a tak žaloba může ve svém výsledku přinést prospěch straně, která ji podala (viz usnesení Soudu ze dne 30. dubna 2007, EnBW Energie Baden-Württemberg v. Komise, T-387/04, Sb. rozh. s. II-1195, bod 96 a citovaná judikatura).

49 Právní zájem na podání žaloby musí být vzniklý a trvající (rozsudek Soudu ze dne 17. září 1992, NBV a NVB v. Komise, T-138/89, Recueil, s. II-2181, bod 33) a musí být posouzen ke dni podání žaloby (rozsudek Soudního dvora ze dne 16. prosince 1963, Forges de Clabecq v. Vysoký úřad, 14/63, Recueil, s. 719, 748, a rozsudek Soudu ze dne 24. dubna 2001, Torre a další v. Komise, T-159/98, Recueil FP, s. I–A-83 a II-395, bod 28). Právní zájem na podání žaloby musí nicméně existovat až do vydání soudního rozhodnutí, neboť jinak by nebylo vydáno rozhodnutí ve věci samé (rozsudek Soudního dvora ze dne 7. června 2007, Wunenburger v. Komise, C-362/05 P, Sb. rozh. s. I-4333, bod 42 a citovaná judikatura).

50 V projednávaném případě je třeba nejprve připomenout, že v souladu s článkem 1 napadeného rozhodnutí, který mění článek 2 rozhodnutí z roku 2003, mohl žalobce nadále požívat režimu koordinačních center do 31. prosince 2005.

51 Dále je třeba uvést, že v návaznosti na usnesení Forum 187 obnovily belgické orgány královskou vyhláškou ze dne 10. června 2004 schválení žalobce na období do

31. prosince 2005 a že nehledě na jeho žádosti u belgických orgánů nedosáhl prodloužení ani obnovy schválení přiznaného uvedenou královskou vyhláškou.

52 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že omezení platnosti schválení žalobce do 31. prosince 2005 bylo rozhodnuto samotnými belgickými orgány, aniž by k tomu byly povinny. Usnesení Forum 187 totiž odložilo vykonatelnost rozhodnutí z roku 2003 v rozsahu, v němž zakazovalo obnovování platnosti schválení koordinačních center, aniž by stanovilo jiné časové omezení délky těchto obnovení než omezení stanovené v rozsudku Soudního dvora ve věci samé. Jak ostatně uznal žalobce na jednání v odpovědi na otázku Tribunálu, belgické orgány mohly obnovit platnost jeho schválení na dobu neurčitou, jak tomu bylo ostatně v případě čtyř center, bez ohledu na skutečnost, že toto obnovení nemohlo v souladu s usnesením Forum 187 vytvářet účinky po vyhlášení rozsudku Forum 187. Je tedy důvodné odmítnout argumenty žalobce, že omezení ze strany belgických orgánů obnovení platnosti jeho schválení ke dni 31. prosince 2005 vyplývá z povinnosti Belgického království dodržovat své povinnosti Společenství, jakož i argumenty, jimiž zpochybňuje, že toto omezení je dobrovolným aktem belgických orgánů.

53 Z výše uvedeného vyplývá, že od 31. prosince 2005 žalobce již nemá platné schválení s ohledem na belgické právo, a tudíž již platně nepožívá daňového režimu koordinačních center. Žalobce nicméně ve své žalobě tvrdí, že mu příslušel prospěch z daňového režimu koordinačních center i po 31. prosinci 2005, a zejména v letech 2006 a 2007. V odpovědi na otázku Tribunálu týkající se tohoto tvrzení žalobce ve své replice uvedl, že mělo být chápáno v tom smyslu, že pro roky 2006 a 2007 žádal o použití uvedeného režimu. Tato skutečnost se projevuje zejména podáním u belgických orgánů žádosti, aby bylo potvrzeno zachování postavení koordinačního centra do 31. prosince 2010, podáním daňových přiznání pro roky 2006 a 2007 s použitím dotčeného režimu a konečně neměnnou informací belgických daňových orgánů o svém postoji. Tuto argumentaci však nelze přijmout. Žádost o použití uvedeného režimu totiž neumožňuje se domnívat, že žalobce z něho měl nadále v souladu s belgickým právem prospěch.

54 Za těchto podmínek je třeba mít za to, že se žalobce nemůže domáhat uplatnění přechodného období ve smyslu rozsudku Forum 187, které by končilo po dni stanoveném v napadeném rozhodnutí, a sice po 31. prosinci 2005.

55 Samotným cílem přechodného období je zajistit přechod mezi dvěma situacemi, a sice v projednávaném případě mezi situací, v níž má žalobce prospěch z daňového režimu koordinačních center, a situací, v níž ho již nemá. Z rozsudku Forum 187 (bod 163) tak vyplývá, že centrům dotčeným uvedeným rozsudkem, mezi něž žalobce patří, muselo být poskytnuto přiměřené přechodné období, aby se mohla přizpůsobit důsledkům vyplývajícím z rozhodnutí z roku 2003.

56 Přitom vzhledem k tomu, že od 31. prosince 2005 žalobce již nemá prospěch z daňového režimu koordinačních center, jakékoliv období následující po tomto datu, během něhož by žalobce měl prospěch z dotčeného režimu, by nemohlo být považováno za období, jehož cílem je umožnit mu přizpůsobit se, jelikož se již nachází v této nové situaci. V důsledku toho v případě, že by projednávané žalobě bylo vyhověno, žalobci by nemohlo být se zpětnou účinností poskytnuto přechodné období následující po 31. prosinci 2005, jelikož toto období by bylo bezpředmětné.

57 Nemožnost mít prospěch, i se zpětnou účinností, z delšího přechodného období v případě, že centra již nemají platné schválení, ostatně vyplývá z usnesení Forum 187. V rámci návrhu na odklad vykonatelnosti rozhodnutí z roku 2003, které zakazovalo obnovení platnosti schválení některých center, měl totiž předseda Soudního dvora za to, že kdyby navrhovanému odkladu vykonatelnosti nebylo vyhověno, rozhodnutí ve věci samé ve prospěch žalobců by bylo co se týče přechodného režimu do velké míry neúčinné, jelikož případná finanční opatření se nejeví vhodnými pro obnovení se zpětnou účinností stability právního rámce použitelného na koordinační centra (usnesení Forum 187, bod 146).

58 Z výše uvedeného vyplývá, že s ohledem na předmět žaloby, který směřuje ke zrušení napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž nestanoví přiměřené přechodné období, neskýtá zrušení uvedeného rozhodnutí z tohoto důvodu žalobci žádný prospěch.

59 Žádný z argumentů uplatněných žalobcem neumožňuje výše uvedené úvahy zpochybnit.

60 Co se týče argumentů žalobce, že jeho právní zájem spočívá v tom, aby bylo potvrzeno zachování dotčeného režimu po 31. prosinci 2005, a v tom, aby belgické orgány použily královskou vyhlášku č. 187, z judikatury sice vyplývá, že v případě, že nelze vyloučit, že, kdyby bylo jeho žalobě vyhověno, mohl by žalobce uplatnit některé nároky u vnitrostátních orgánů nebo přinejmenším u nich nechat přezkoumat svou žádost, je odůvodněn právní zájem na podání žaloby (viz v tomto smyslu rozsudky Soudu ze dne 22. listopadu 2001, Mitteldeutsche Erdöl-Raffinerie v. Komise, T-9/98, Recueil, s. II-3367, body 34 a 38, a ze dne 12. září 2007, Koninklijke Friesland Foods v. Komise, T-348/03, Sb. rozh. s. II-101, bod 72).

61 Je nicméně nejprve třeba konstatovat, že i kdyby bylo v projednávaném případě žalobě vyhověno, žalobce by neměl žádný nárok uplatnitelný u belgických orgánů, který by se konkrétně týkal přechodného období, jehož požívá, které je předmětem projednávaného sporu. Jak totiž z výše uvedeného vyplývá, belgické orgány nemohou, a to ani se zpětnou účinností, žalobci prodloužit přechodné období, které mu bylo poskytnuto, jelikož žalobce již nemá prospěch z daňového režimu koordinačních center. Dále je třeba uvést, že ustanovení rozhodnutí z roku 2003, která kvalifikují uvedený režim podpor jako neslučitelný se společným trhem a která ukládají belgickým orgánům zrušit ho nebo změnit ho tak, aby byl slučitelný se společným trhem, nebyla Soudním dvorem v rozsudku Forum 187 zrušena. Tato ustanovení tudíž vytvářejí své účinky od přijetí rozhodnutí z roku 2003, takže belgické orgány nemohou obnovit platnost schválení žalobce pouze na základě královské vyhlášky č. 187. V případě

zrušení napadeného rozhodnutí by bylo ostatně třeba nového rozhodnutí Komise za účelem stanovení nového přechodného období, které by se vztahovalo na centra, jelikož Tribunálu v rámci žaloby na neplatnost nepřísluší nahrazovat napadené rozhodnutí jiným rozhodnutím nebo provádět změnu napadeného rozhodnutí (usnesení Soudního dvora ze dne 11. května 2000, Deutsche Post v. IECC a Komise, C-428/98 P, Recueil s. I-3061, bod 28, a rozsudek Soudu ze dne 26. září 2002, Sgaravatti Mediterranea v. Komise, T-199/99, Recueil s. II-3731, bod 141).

62 Za těchto podmínek je nutno konstatovat jednak to, že žalobce nemůže opírat svůj zájem na podání žaloby o použití královské vyhlášky č. 187 po 31. prosinci 2005, a jednak to, že skutečnost, že belgické orgány nevyloučily možnost přiznat mu prospěch z dotčeného režimu po tomto datu, není relevantní.

63 Ve zbývající části je třeba připomenout, že se žalobce nemůže dovolávat budoucích a nejistých situací za účelem odůvodnění svého zájmu navrhovat zrušení napadeného aktu (viz rozsudek Soudu ze dne 14. dubna 2005, Sniace v. Komise, T-141/03, Sb. rozh. s. II-1197, bod 26 a citovaná judikatura). Je přitom nutno uvést, že bez ohledu na výše uvedené úvahy žádný důkaz předložený žalobcem neumožňuje nesporně prokázat, že v případě zrušení napadeného rozhodnutí by belgické orgány prodloužily se zpětnou účinností platnost jeho schválení po 31. prosinci 2005 na základě královské vyhlášky č. 187. To konkrétně nevyplývá ani z dopisů belgických orgánů nacházejících se v příloze k žalobě, které se v podstatě omezují na potvrzení přijetí dopisů žalobce, ani z jejich dopisu ze dne 11. června 2008, jenž se nachází v příloze k replice, který uvádí, že dokud nebude s konečnou platností rozhodnuto o projednávané žalobě, belgická daňová správa neuplatní zvýšení daně ani jiné sankce nebo správní pokuty v návaznosti na odmítnutí použít režim koordinačních center požadovaný v daňových přiznáních žalobce. Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobce, nemohou být tyto skutečnosti považovány za skutečnosti, které by s jistotou a bezpodmínečně prokazovaly, že belgické orgány měly v úmyslu prodloužit platnost jeho schválení po 31. prosinci 2005. Skutečnost, že belgické orgány vydaly daňové výměry pro daňové roky 2006 a 2007 s použitím běžného daňového režimu, ve skutečnosti prokazuje opak.

64 Co se týče zákona z roku 2006, je třeba poukázat na to, že nemůže každopádně odůvodnit právní zájem žalobce na podání žaloby. Ustanovení tohoto zákona týkající se daňového režimu koordinačních center totiž nenabyla účinnosti. Jejich datum nabytí účinnosti mělo být stanoveno v souladu s jeho článkem 298 královskou vyhláškou projednávanou Radou ministrů, která nebyla přijata. Jak vyplývá z bodu 18 odůvodnění napadeného rozhodnutí, belgické orgány toto nabytí účinnosti podmínily potvrzením Komise o tom, že vůči němu nebude mít námitek. Napadené rozhodnutí přitom ve svém článku 3 stanoví, že zákon z roku 2006 je neslučitelný se společným trhem v rozsahu, v jakém se má na základě jeho ustanovení prostřednictvím nových rozhodnutí o obnovení platnosti schválení prodloužit režim pro koordinační centra na období přesahující 31. prosinec 2005. V tomto ohledu je třeba uvést, že, jak vyplývá z šestého bodu odůvodnění královské vyhlášky ze dne 19. prosince 2008, belgické orgány „přijaly [napadené] rozhodnutí neuvést [zákon z roku 2006] v účinnost" v rozsahu, v němž se týká režimu koordinačních center, a informovaly o tom dotyčné daňové poplatníky. Z toho plyne, že belgické orgány nezamýšlejí uvést tento zákon v účinnost. Je ostatně třeba uvést, že žalobce výslovně nezpochybňuje napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká zákona z roku 2006 a na jednání potvrdil, že podle jeho názoru není potřeba se uvedeného zákona dovolávat.

65 Je konečně třeba odmítnout argumenty žalobce vycházející z toho, že přípustnost žaloby nelze podmínit existencí schválení ke dni jejího podání, když toto schválení závisí na vymezení přechodného období stanoveného v napadeném rozhodnutí. Jak z výše uvedeného vyplývá, datum, k němuž žalobce přestal požívat platného schválení, a tedy k němuž měl přijmout opatření nezbytná k tomu, aby se přizpůsobil, bylo zaprvé stanoveno samotnými belgickými orgány, a nikoliv napadeným rozhodnutím. Přípustnost projednávané žaloby je dále podmíněna existencí právního zájmu žalobce na podání žaloby, a nikoliv existencí platného schválení v době podání žaloby, i když tato okolnost může mít vliv na zkoumání právního zájmu na podání žaloby.

66 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba se domnívat, že žalobce nemá právní zájem na podání žaloby.

67 Žaloba musí být tudíž odmítnuta jako nepřípustná, aniž by bylo třeba zkoumat námitku nepřípustnosti vznesenou Komisí a vycházející z nedostatku bezprostředního dotčení žalobce.

K nákladům řízení

68 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že v projednávaném případě Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobce neměl ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedenému uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (osmý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se odmítá jako nepřípustná.

2) Centre de coordination Carrefour SNC se ukládá náhrada nákladů řízení.

Martins Ribeiro Papasavvas Dittrich

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 18. března 2010.

Podpisy.